

Nr 103.

Av herr **Löfvander**, om skattefrihet för gummiringar, som användas till hästfordon.

Under de senaste åren har det förekommit i ganska stor utsträckning, att utrangerade lastautomobiler monterats om till hästfordon för att användas som vanliga lastvagnar. Särskilt i betodlingsdistrikten och för övrigt överallt där längre transporter med hästfordon ifrågakomma, ha dylika vagnar visat sig mycket praktiska, då vid användandet av en dylik vagn ett par hästar kan draga en last av ända till fyra ton. Nödvändigheten att till vagnarna använda gummiringar av ungefär samma typ som till lastbilar, om de också kunna göras något enklare och billigare, medför emellertid på grund av den höga gummiskatten för bilringar, att underhållet av vagnarna blir relativt dyrt. Gamla automobildäck torde så långt det är möjligt repareras upp och användas, men detta kan endast ske i begränsad utsträckning, då däcken måste vara någorlunda felfria för att körningen skall bli ekonomiskt fördelaktig.

Någon anledning att uttaga bilskatt, varav skatten å gummiringar utgör en del, för dessa hästfordon synes icke föreligga. De slita givetvis icke vägbanan mera än vanliga vagnar utan i stället mindre, då de icke framföras med större hastighet än andra hästfordon. Vad som skulle erfordras för att de skulle kunna göras skattefria vore, att en särskild ringtyp fastställdes för dessa fordon, som tydligt skilde sig från automobilringar, t. ex. ifråga om färgen, och som icke finge användas till automobiler.

Då det icke torde behöva möta några särskilda svårigheter att i skattehänseende skilja på gummiringar för motorfordon och gummiringar för hästfordon, vilket i och för sig vore befogat, får jag hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att gummiringar, som användas till hästfordon, skola undantagas från den för automobilgummiringar fastställda skatten, samt

att vederbörande utskott ville utarbета förslag till här för erforderliga författningsändringar.

Stockholm den 21 januari 1936.

Axel Löfvander.

